

Hva er Vedanta?

Hva er jeg egentlig på jakt etter når jeg søker etter penger, glede, makt, berømmelse og anerkjennelse? Jeg blir bare midlertidig fornøyd når jeg oppnår disse målene, og føler meg snart utilstrekkelig og ufullkommen igjen. Derfor finner jeg meg selv stadig på jakt etter noe nytt å ønske meg. Syklusen gjentar seg på denne måten. Men én ting forblir konstant: til tross for mine prestasjoner, ser jeg meg fortsatt som en begrenset og dødelig person, som er utsatt for sorg.

En dag fører analysen av mine ønsker meg til den konklusjonen at det er ingen sammenheng mellom det jeg ønsker og det jeg gjør. Jeg ønsker å være fri fra å være en forventningsfull, begrenset og ubetydelig person. Mine ulike streben i livet har kun evnen til å gi meg midlertidig lettelse, i form av øyeblikkelig tilfredsstillelse og glede, men de gir meg aldri en langsiktig opplevelse av å være oppfylt.

Da er den eneste muligheten å ikke gjøre noe, men heller å revurdere konklusjonen jeg har trukket om meg selv, nemlig at jeg er et begrenset vesen. I Vedanta-tradisjonen sies det at du allerede er det du leter etter – det grenseløse og hele. Logisk sett virker det som den eneste løsningen: Hvis jeg virkelig er et begrenset individ uansett hva jeg gjør, vil ingen handling, som er begrenset, noensinne kunne produsere det grenseløse jeg søker.

Mundaka Upanishad 1,2,12

«Det som ikke er skapt (frihet eller moksha) kan ikke oppnås gjennom handling?»

Hvis jeg har en feilaktig oppfatning av meg selv som begrenset, selv om jeg egentlig er grenseløs, betyr det at jeg er fanget i en tankegang som begrenser meg fra å se det grenseløse.

Kena Upanishad, II, 5

«Hvis en person erkjenner at selvet er uendelig, finner han sannheten i sitt eget liv. Dersom man ikke oppnår denne innsikten mens man er i live, påføres man et ubegripelig stort tap.»

Hvordan kan jeg bli bedre kjent med mitt egentlige jeg?